Dosarul nr. 1-2765/2023
1-23156985-12-1-03112023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

23 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Elena Costiuc
Grefierul Ivan Bulgac
cu participarea:
Procurorului Artur Lupașco
Apărătorului Ruslan Dodica
Inculpatului Ion Iabanji

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Iabanji Ion *****, născut la *****, INDP *****, originar şi domiciliat în*****, celibatar, fără persoane la întreţinere, studii medii, angajat oficial în cîmpul muncii în calitate de *****, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, anterior nu a fost tras la răspundere penală, cetăţean al Republicii Moldova,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 264[1] alin. (4) din Codul penal.

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 07 februarie 2024 – 19 decembrie 2024.

Procurorul Artur Lupaşco a pledat pentru a-l recunoaşte vinovat pe Iabanji Ion *****, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, și ținînd cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția după cum inculpatul a recunoscut fapta și a solicitat examinarea cauzei conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, acuzarea a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în mărime de 180 ore.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ruslan Dodica, a pledat pentru a-l recunoaşte vinovat pe Iabanji Ion *****, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, și ținînd cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția şi a manifestat căința depunînd cerere privind examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, a solicitat condamnarea acestuia la pedeapsa cu muncă neremunerată în mărime de 180 ore.

Inculpatul Iabanji Ion *****, a menționat că recunoaște vina integral și se căiește de cele comise.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în faza de urmărire penală şi prezentate spre examinare în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

Privind fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpatul Iabanji Ion *****, la data de 27 decembrie 2022, aproximativ la ora 23:30, nedeţinând permis de conducere, ignorând prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13.05.2009, potrivit căruia „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat, sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere” şi art. 19 alin. (2) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranţa traficului rutier, care prevede că „pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului ori dovada înlocuitoare, cu drept de circulaţie, a permisului”, acţionând cu intenţie directă, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările ce pot surveni şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, aflându-se la volanul automobilului de model ”*****” cu n/î *****, în timp ce se deplasa haotic pe str. Vasile Lupu, 61, mun. Chişinău, a creat o situaţie de accident, circumstanţe în care cet. Gîncu Dumitru a solicitat intervenţia Serviciului 112. Ulterior, de către angajaţii Inspectoratului Naţional de Securitate, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost îndreptat către IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, în vederea examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, unde, de către medicul narcolog au fost efectuate investigaţiile prevăzute de Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009.

În continuare, potrivit concluziei procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei nr. 5499 din 28 decembrie 2022, la Iabanji Ion, s-a stabilit o concentraţie a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,48 mg/l şi concentraţia de alcool în sânge de 1,47 g/l, ceea ce în conformitate cu art. 134^{12} alin. (3) din Codul penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

De către organul de urmărire penală, acţiunile lui *Iabanji Ion* *****, au fost încadrate juridic conform prevederilor art. 264^{1} alin. (4) din Codul penal – *“conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere”*.

Privind procedura.

În cadrul şedinţei preliminare, inculpatul Iabanji Ion *****, fiind asistat de avocatul Ruslan Dodica, a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, le înțelege conţinutul și asupra lor nu are obiecţii, consemnând aceasta în cererea privind examinarea cauzei în procedură simplificată din 18 noiembrie 2024, anexată la materialele dosarului. Astfel, a cerut ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanţa, analizând cererea inculpatului, susţinută de apărător, ascultând opinia procurorului care a pledat pentru examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheierea din 18 noiembrie 2024, a dispus admiterea cererii inculpatului

Iabanji Ion *****, cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

În şedinţă de judecată, inculpatul *Iabanji Ion *****,* prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală şi fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declaraţiilor intenţionate false, a indicat că, la data de 27 decembrie 2023, între orele 23:00 ,era în stare de ebrietate la volanul automobilului, și era la semafor oprit de doi oameni, nu s-a supus ordinilor ce i-au fost date, și a traversat semaforul la roșu și a plecat acasă. Am ajuns la garaj și am parcat mașina în garaj, după aceea s-a întîlnit cu cei doi oameni care au chemat deja poliția. A așteptat echipajul de poliție, care după ce a sosit, a fost transportat la dispensarul republican de narcologie pentru trecerea testării alcooloscopice și prelevare probelor biologice. Ulterior a aflat că a depeșit limita de alcool admisibilă în sînge. Conducea mașina ce aparține prietenii sale, de marca *****model ***** cu nr. de înmatriculare *****, nu dispunea de permis de conducere. La moment lucrează oficial *****.

La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că, pentru traversarea culorii roșii a semaforului nu a fost sancționat, nu deține în prezent permis de conducere.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Iabanji Ion ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate

suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *Declaraţiile martorului Gîncu Dumitru*, care a declarat că, la 27.12.2022, aproximativ la ora 23:20, se afla cu Malev Valentin în automobil pe str. Vasile Lupu, 37, mun. Chişinău, cînd a observat un automobil de model *****, staţionând la semaforul din intersecţia str. V. Lupu şi V. Belinski, după care a efectuat manevre, creând situaţii de accident. Malev Valentin a observat un echipaj de carabinieri, cărora le-a comunicat cele stabilite. Apoi, cît timp automobilul de model ***** staţiona la semafor, s-au apropiat de conducător, au deschis uşile şi au stabilit că conducătorul auto era vizibil în stare de ebrietate şi agitat. Atunci l-au întrebat dacă totul este în regulă, după care culoarea semaforului a devenit verde şi acesta a accelerat. Apoi, el-cu Malev Valentin, s-au urcat în automobil şi s-au pornit după automobilul de model ***** şi l-au depistat fiind pe str. Vasile Lupu, 61. Persoana care a condus mijlocul de transport deja era ieşită din automobil, iar de la el mirosea a alcool. Astfel, a fost apelat la serviciul 112. (f.d.12)

- *Declaraţiile martorului Vereaghin Mihail*, care a declarat că, activează în calitate de ofiţer de patrulare în cadrul INSP a IGP. La 27.12.2022, a fost implicat în serviciu, împreună cu colegul său Proca Igor, iar în jurul orei 23:30 au primit solicitare de la serviciul 112 precum pe str. V. Lupu, 61, mun. Chişinău, conducătorul mijlocului de transport de model ***** cu n/î *****, este în stare de ebrietate. La faţa locului au stabilit identitatea solicitanţilor, fiind Malev Valentin şi Gîncu Dumitru, iar conducătorul mijlocului de transport fiind cet. Iabanji Ion. Din discuţia cu Iabanji Ion s-a simţit miros puternic de alcool, motiv din care a fost condus pentru testarea alcoolscopică la DRN. (f.d.13)

- *Declaraţiile martorului Proca Igor* care a declarat că, activează în calitate de ofiţer de patrulare în cadrul INSP a IGP. La 27.12.2022, a fost implicat în serviciu, împreună cu colegul său Vereaghin Mihail, iar în jurul orei 23:30 au primit solicitare de la serviciul 112 precum pe str. V. Lupu, 61, mun. Chişinău, conducătorul mijlocului de transport de model ***** cu n/î *****, este în stare de ebrietate. La faţa locului au stabilit identitatea solicitanţilor, fiind Malev Valentin şi Gîncu Dumitru, iar conducătorul mijlocului de transport fiind cet. Iabanji Ion. Din discuţia cu Iabanji Ion s-a simţit miros puternic de alcool, motiv din care a fost condus pentru testarea alcoolscopică la DRN. (f.d.14)

- Conţinutul procesului-verbal privind înlăturarea de la conducerea vehiculului din 27.12.2022; (f.d.8)

-conţinutul procesului-verbal de constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 27.12.2022;(f.d.9)

- *Conţinutul procesului-verbal nr.5499 din 28.12.2022* al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi natura ei întocmit pe numele lui Iabanji Ion. (f.d. 15)

-Informaţia Agenţiei Servicii Publice, prin care se confirmă că cet. Iabanji Ion nu deţine permis de conducere naţional al Republicii Moldova. (f.d. 18)

Mijloace materiale de probă: *procesul-verbal nr.5499 din 28.12.2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei, pe numele lui Iabanji Ion, recunoscut în această calitate şi anexat la materialele cauzei penale prin ordonanţa din data de 25.01.2023. (f.d.16)*

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 8 al Codului penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Asadar, instanţa de judecată consideră că probele administrate în faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată, aceste probe fiind recunoscute și acceptate de inculpat, confirmă circumstanțele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.

Astfel, instanţa de judecată încadrează acţiunile inculpatului în baza *264[1] alin. (4) Cod penal (în redacţia legii penale în vigoare la data comiterii faptei) – adică „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere”*.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

Acuzatorul de stat, Artur Lupașco a pledat pentru a-l recunoaşte vinovat pe Iabanji Ion *****, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, și ținînd cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția după cum inculpatul a recunoscut fapta și a solicitat examinarea cauzei conform prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală, acuzarea a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în mărime de 180 ore.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ruslan Dodica, a pledat pentru a-l recunoaşte vinovat pe Iabanji Ion *****, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal, și ținînd cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția și a manifestat căința depunînd cerere privind examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută de art. 364[1]

Cod de procedură penală, a solicitat condamnarea acestuia la pedeapsa cu muncă neremunerată în mărime minimă.

Inculpatul Iabanji Ion *****, a menționat că recunoaște vina integral și se căiește de cele comise.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de 264[1] alin. (4) din Codul penal *(în vigoare la data comiterii faptei),* săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor ușoare, comise cu intenţie.

Instanța de judecată reține drept circumstanță atenuant prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. a) și f) din Codul penal – săvîrșirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave și recunoașterea vinovăției.

Totodată, circumstanţe agravante, prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal - nu au fost reținute de către instanță.

Subsecvent, temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanţa de judecată conchide că art. 264[1] alin. (4) din Cod penal *(în vigoare la data comiterii faptei),* stabilește pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.

Ţinând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția integral şi a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 80[1] alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Totodată, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. 181[1]–182, 239–240, 242[1], 242[2], 256, art. 264 alin. (2), (4), (6), art. 264[1], 324–335[1], 370 și a solicitat examinarea pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea *cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă* prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală, precum și de faptul că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea vinovăției și relatarea în detalii a circumstanțelor comiterii infracțiunii, instanța de judecată reieșind din caracterul excepțional al pedepsei cu închisoarea, conchide că stabilirea pedepsei sub formă de închisoare ar fi una inechitabilă în raport cu inculpatul, și reieșind din faptul că pedepsa penală trebuie aplicată în așa mod încât executarea acesteia să nu cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, instanţa va aplica în privinţa inculpatului Iabanji Ion ***** pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) din Codul penal o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de *180 (una sută optzeci)* de ore.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul nu s-a expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privința inculpatului Iabanji Ion ***** a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, care este expirată de drept. (f.d.46-47)

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

Reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, obligarea de a nu părăsi ţara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

În acest mod, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, urmează a fi aplicată în privinţa inculpatului măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Cu referire la mijloacele de probă.

La caz, *procesul-verbal nr.5499 din 28.12.2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei, pe numele lui Iabanji Ion, recunoscut în această calitate şi anexat la materialele cauzei penale prin ordonanţa din data de 25.01.2023. (f.d.16)*.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale mijloacele materiale de probă se păstrează în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată.

Subsecvent, în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijloacele materiale de probă descrise *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuielile judiciare şi latura civilă.

Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului și în contextul dezbaterilor judiciare, nu au fost solicitate sau înregistrate cheltuieli judiciare.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolelor 80^1 alin. (1) din Codul penal, 162, 329, 340, 364^1, 384, 385, 389 şi 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat Iabanji Ion *****, născut la *****, INDP *****, de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod penal *în redacția <u>până</u> la intrarea în vigoare a LP136 din 06.06.24, în vigoare 07.09.24*, şi prin aplicarea art. 364^1 Cod de procedură penală, coroborat cu prevederile art. 80^1 Cod penal, i se stabileşte pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 180 (una sută optzeci) ore.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Iabanji Ion ***** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

În temeiul art. art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Iabanji Ion ***** va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se informează Iabanji Ion ***** că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Iabanji Ion ***** a pedepsei stabilite prin prezenta sentinţă, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Până la data când sentinţa va deveni definitivă, se aplică în privinţa lui Iabanji Ion ***** măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Mijloacele materiale de probă: - *procesul-verbal nr.5499 din 28.12.2022 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate şi naturii ei, pe numele lui Iabanji Ion, recunoscut în această calitate şi anexat la materialele cauzei penale prin ordonanţa din data de 25.01.2023. (f.d.16)*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător Elena Costiuc